

DEO OPTIMO MAX.
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO-CHIRURGICA,*
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ mensis Aprilis, Anno Domini M. DCC. LII.

PRÆSIDE,
M. JACOBO-BENIGNO WINSLOW, Doctore Medico, Regiæ Scientiarum Academiæ Regiæque Societatis Berolinensis Socio, Regio Linguarum Teutonicarum Interprete, Anatomes & Chirurgiæ in Scholis Medicorum Parisiensium atque in Horto Regio Professore Antiquo.

An ad extrahendum Calculum dissecanda ad pubem Vesica?

I.

ALCULUS, qui vesicam diris divexat cruciatibus, eâ dissectâ quàm primùm eximendus est, omni ætate, quâvis anni tempestate, posthabitâ etiam Cœli ratione. Optandum ut atteri & comminui ille posset, atque urinæ effluentis impetu excerneretur: at cum nihil exter, quod

* *M. Nicolai Pietre, ann.* 1635.

id præſtare valeat, una veſicæ ſectio calculo laboranti opitulari & ſubvenire poteſt. Propterea Dei, hominum ſalutis ſtudioſiſſimi, ſingulari conſilio, uni omnium animantium homini, ex alvi ſinu extat veſica; & cum ſuperiore, tum inferiore ſui parte quaſi foras prodit, ut ita expoſita facilè diſſecari poſſet in hominis ſolatium.

II.

HOMINI duntaxat appenſa veſica eſt peritoneo, eoque duplicato quaſi ſacculo concluditur; unde cæteris viſceribus illæſis, abdominis etiam cavo integro & intacto, cædi tutò in pube poteſt: mediâ ſui parte demiſſa ſubter pubis oſſa, cervice ſuâ perinæum attingit; fundo verò, ad pubem imam ventris partem elato, ea ipſa pubis oſſa ſuperat digitos ferè tres, ut cathetere paululum incurvo attolli poſſit in pube ad ſectionem æquè commodè ac in perinæo. Venis, ab Hypogaſtricâ prodeuntibus, perfuſa eſt plurimis, ut licet ſubſtantia omninò membranoſa ſit, cæſa tamen coeat facilè & ſaneſcat, non cervice potiùs quàm aliâ quâvis ſui parte; nimirùm ſanguine ad quaſque diviſas illius partes peræquè appellente, eaſque glutinis inſtar connectente: præter adipem plurimum, qui privatâ & ſuâ conſiſtentiâ, non partis cujus vis frigore, concreſcit. Obtenduntur veſicæ, tum tendines membranoſi muſculorum abdominis, tum pyramidales muſculi, qui ad ejus fundum coeunt, at, imâ ſuâ parte diſcreti, quaſi deſignant & notant ſectionis locum, ſi fortè diſſecanda in pube ſit veſica.

III.

DISSECANDÆ ad pubem veſicæ, & ex eâ calculi eximendi ratio perfacilis eſt, minimùmque operoſa: Chirurgi manus in id erudita, ſuis pollens viribus, hoc opus omne adminiſtrat & peragit. Ecce, ægro ſupino

jacente, diductis cruribus, eisque vinculo devinctis, cathetere leviter ab imo inflexo, & aversâ sui parte eâque incurvâ resciisso, attollitur vesica, & cultello, exactâ acie, dissecatur ad fundum usque amplo & patente vulnere; tum amovetur catheter, & Chirurgi manûs alterutrius digitis quasi oculatis in vulnus inditis, lustrantur vesicæ regiones omnes, & deprehensus calculus nullo negotio properè & celeriter extrahitur. Si vesicæ ille adhæreat, eliso digitis glutine, nullâ vi avellitur; quin si enata membrana sinum vesicæ faciat geminum, & calculum contineat, is, tenui forcipis ictu discisâ membranâ digitis etiam educitur, atque hâc arte nec divelletur discerpetur ve vesica, nec omninò aut minimùm contundetur, quod in vulneribus vesicæ potissimum est.

IV.

DISCISSA tantùm vesicâ levioris momenti vulnus habetur & est. In urinæ angustiis quotusquisque dissectus fuit nullo vitæ discrimine? At unà cum vulnere si collisa fuerit vesica, deterius jam vulnus est & sæpiùs lethale. Ut vesicisecæ Chirurgi calculi extractionem molientis præcipua laus sit, non solum curare ut expedita sit sectio & dolore minimo peragatur, sed imprimis studere, ut nullo periculo, nullo vesicæ damno, calculus educatur; geminum illud est, alterum dilaceratio, alterum contusio; alterutrum vel utrumque si affuerit, consequetur inflammatio brevì extinctura tenuem vesicæ calorem.

V.

VESICA ad pubem incisâ, si plures subsint calculi omnes extrahentur, nec ullus superesse poterit. Sanguinis grumi, qui dum morantur, gravissimos invehunt affectus, unà cum urinâ per ductum urinarium facilè elabentur: vulnus urinâ non proluetur, quod ad vesicæ discissæ unitionem accelerandam facit plurimum; ita verò sub-

jectum oculis vulnus est, ut & illius & vesicæ vulneratæ Chirurgo omnis explorata futura sit ratio. Liberabitur æger tubulo illo qui in vulnus quamprimùm immitti solet, turundâ etiam omni prælongâ, quæ duo cum adhibentur dolorem movent non levem, diathesin inflammatoriam fovent, quietem ferè omnem adimunt: nec sordebit ille immundâ illuvie, namque & alvi onus pelvi, & urina matulâ commodè excipietur; licebit & mutare situm, modóque in dextrum modò in sinistrum latus, gratâ vice, decumbere. Uno verbo curatio longè facilior, & certior multò sanationis spes erit.

Ergò ad extrahendum Calculum dissecanda ad pubem Vesica.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Franciscus-de-Paulâ Combalusier.

M. Hugo Capet.

M. Petrus-Augustinus Adet.

M. Jacobus Barbeu du Bourg.

M. Joannes-Jacobus Messence.

M. Carolus-Franciscus Theroulde de Toulouse de Vallun, Eques.

M. Tussanus-Gilbertus Boulland, Consiliarius Medicus Regis ordinarius in ejus Castelleto.

M. Gaspardus Cochon Dupuy, Regis Consiliarius & in Arce Maritimâ Rupifortensi Anatomes & Chirurgiæ Professor Regius.

M. Jacobus-Albertus Hazon.

Proponebat Parisiis CLAUDIUS-THOMAS-GUILLELMUS GUILBERT DE PRÉVAL, Cadomæus, Doctor Medicus Cadomensis; necnon Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1751, A SEXTA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universitatis & Facult. Med. Typographi, 1752.